

Послухавши за сніданком хор весняного світанку,
Соломійка бере свою яблуньку й наплічник.
— Хутчіш, Рудьку! — гукає до песика. — Не можна гаяти час,
бо опівдні маємо бути на святі Весни!
Та не встигають вони вийти з дому, як небокрай затягують
похмури хмари. Весняне небо мінливе, неначе вітер...
і сповнене раптових злив!

Доки Соломія із Рудьком дістаються свята Весни, дощ уже вщухає. І, хай куди кинеш оком, усюди бачать усміхнених людей, які танцюють і радіють під блакитним небом та сліпучим сонцем. Повітря тут чисте і свіже, звідусіль долинають мекання ягнят і сокотання курей. Дорослі вдягають віночки з квітів і сіють насіння, а дітлахи вже починають шукати великодні крашанки.

— Ходімо, Рудьку! — гукає Соломійка. — Може, і ми щось знайдемо?

стина I)

вільна, з великою кількістю пауз, що нагадує голоси птахів. Композиція нагадує мушкетерів із весняної замальовки, яка, що йому кортить подрімати.

стина I)

» оркестр? Короткі рвучкі трелі нагадують час холодної зими. Наростаючий звук нагадує картину зимової холоднечі. Скрипки нагадують крижаного вітру.

стина I)

тає нас у крижану зиму. Чув теплий південний вітер, який нагадує весни — й одразу відчує вітром розгортається

«Весна», частина III)

и бадьорим і енергійним ритмом ця мелодія нагадує танок. Вівальді уявляв, як феї танцюють під розквітлимим сонцем під звуки волинки. Чуєш на тлі цієї мелодії низькі, дуже протяжні звуки?

5 («Літо», частина III)

Ще одна гроза! Чуєш щось схоже на зливу з «Весни»? Скрипки швидко виконують певні комбінації нот, які неначе падають вниз — це нагадує дощ, який ляпає на землю.

7 («Осінь», частина III)

На створення цього уривка Вівальді надихнуло полювання на лисицю, яке часто влаштовували в його часи. Якщо уважно слухатимеш, то зрозумієш, що ритм неначе «стрибає» — фрагмент нагадує трюхання конячки сільським путівцем.

10 («Зима», частина II)

Чуєш, як скрипалі пощипують струни кінчиками пальців? Вівальді хотів, щоб цей фрагмент звучав, неначе крижаний дощ за вікном. Повернувшись до скрипки, чуємо веселу і приємну мелодію — здається, хтось затишно відпочиває біля каміна, споглядаючи негоду за вікном.

1 («Весна», частина I)

Це вступ до УСЬОГО музичного твору, що знаменує початок весни. Мелодія летить у простому ритмі, що нагадує цвірінкання пташок і мекання ягнят, які весело стрибають у селі.

2 («Весна», частина I)

За задумом, цей фрагмент має звучати, як раптова гроза над селом. Струнний оркестр виконує повторювані комбінації нот, що нагадують гуркіт грому, після чого чуємо соло на скрипці — висхідні мелодії групами по три, які звучать, нагадуючи ляскання грому.

Можеш пригадати, у якій частині історії звучала така мелодія чи інша мелодія?

6 («Осінь», частина I)

У цьому фрагменті Антоніо Вівальді уявляв селян, які радо збирають врожай. Усі інструменти оркестру підхоплюють однаковий ритм, і здається, що триває грандіозне святкування.

День триває, і надворі стає дедалі
спекотніше. Палюче літнє сонце ллє свої промені на
учасників свята, не оминаючи Соломію та Рудька.
Спека лоскоче спини, щипає за шкіру й дихає в шиї. Геть зморені,
усі заплющують очі... Та, доки дримають, неначе нізвідки з'являються
чорні, мов ніч, хмари і закривають собою сонце.
Соломія прокидається і здивовано глипає
на темне небо...